

[Bjørn Poulsen]

»Tilførsel af forstærkninger tillægges endvidere en betydelig afskrækkende og dermed fredsbevarende værdi.«

Det vil altså sige, at man i 1978 tænker, nøjagtig som man gjorde i 1938-39. Man tænker på disse store konvojer tværs over Atlanten og andre former for transport i en normal, konventionel krig. Samtidig med at vi har a-kraft, a-bomber, neutronbomber, kemisk krigsførelse, ja, alle mulige afskygninger af modbydelige måder at slå hinanden ihjel på, laver man en lovgivning ud fra, hvorledes man sloges engang i fortiden. Jeg synes, det er en smule naivt, men det er der naturligvis ikke noget at gøre ved.

Så er der en anden ting i bemærkningerne, som ændrer mig virkelig meget. I afsnit 2 står der – jeg citerer:

»Der har under drøftelserne været enighed om, at det ikke kan udelukkes, at en beslutning om overførsel af forstærkninger træffes på et tidspunkt, hvor det under NATO oprettede skibsfartsorgan Defence Shipping Authority (DSA) endnu ikke er trådt i virksomhed.«

Så vil jeg gerne lige have lov til at spørge handelsministeren: hvad er det for en situation? Er det en situation, hvor Danmark har erklæret nogen krig, eller er det en situation, hvor nogle andre har erklæret os krig uden om NATO? Anderledes kan jeg ikke rigtig opfatte det, der står i disse bemærkninger. Men det kan være, at handelsministeren kan hjælpe mig på dette område.

Vi er hundrede procent imod et forslag af denne slags. Det eneste positive, man kan sige om det, er, at her er en mulighed for at ekspropriere for samfundet, for almenvellet, men det er en modbydelig grund, der bruges til at få denne mulighed frem.

Kallesøe (KF):

Det forslag, som handelsministeren her har fremsat, kan det konservative folkeparti gå ind for bliver behandlet i udvalget. Jeg skal på mit partis vegne give støtte.

Karl Møller (DKP):

Der er jo unægtelig løbet noget vand i stranden, siden hr. Glistrup i sin tid startede fremskridtspartiet og mente, at man kunne klare Danmarks forsvarspolitik med en telefonvarer.

Hvad kommunisterne angår, så vil vi godt allerede her ved førstebehandlingen af dette forslag advare meget stærkt imod det. Vi mener, at det er et forslag, som i virkeligheden er begyndelsen til en farlig udvikling, begyndelsen til en ændring af dansk forsvarspolitik. Det er egentlig et udtryk for skæbnens ironi, at forslaget bliver behandlet dagen efter den udenrigspolitiske debat, hvor udenrigsministeren i går med smør på tungen talte mange smukke ord om Mor Danmarks internationale indsats for at skabe større forståelse for afspænding og nedrustning. Efter vores formening er dette forslag udtryk for den stik modsatte politik.

Jeg skal ikke gå meget ind i forslagets tekniske detaljer. Jeg mener, de er ret så betydningsløse i forhold til de overordnede mål, som forslaget er en lille del af.

Det er i virkeligheden den første lille etape af det langsigtede forsvarsprogram, som man har vedtaget inden for NATO, og som statsminister Anker Jørgensen gav sin principielle tilslutning til på NATO-topmødet i Washington den 30. og 31. maj i dette forår. Det indebærer bl. a. en kraftig forøgelse af oprustningen i NATO-landene gennem de næste 15 år, som den danske befolkning snart vil få at føle på sin krop, hvis regeringen og det nuværende flertal bag forsvarsforliget få magt, som det har agt.

Lovændringen er et led i de aftaler, som Danmark har tilsluttet sig, og som i virkeligheden indbærer, at vi stille, ganske sagte, indfører ændringer i vores civile infrastruktur: havne, flyvepladser, rutefly og altså her som den første lille del fragtskibe, så de hurtigt, også i fredstid, kan inddrages til at sikre forstærkninger fra vores NATO-allierede.

Det er aftaler, som kun i meget ringe udstrækning er kommet til offentlighedens kendskab. Jeg vil ikke sige, at der ikke er blevet skrevet om det, det er der. Men de er mig bekendt ikke blevet diskuteret her i folketinget hidtil. Alligevel begynder man altså allerede nu at lovgive om det. Det er efter vor mening ret så urimeligt, men det er åbenbart et led i den ændring af forsvarspolitikken, som bl. a. ligger i det, som forsvarschefen, general Knud Jørgensen, var inde på, da han for nogle dage siden talte for Rotaryklubberne på Amager. Her sagde han ifølge Berlingske Tidende fra den 9. november, at det, som er den vigtigste opgave for dansk